

Sielujen maan haltija

Pasi Paakkunainen

sielujen maan haltija

Sielujen maan haltija

Pasi Paakkunainen

© 2014

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-286-905-0

Minulle

Verenpunainen ruusu, täydellisine terälehtineen,
muistan sinut, huulesi.

Siniharmaa, tyyni Saimaa, täynnä elämää,
muistan sinut, silmäsi.

Auringon kimallus jäisessä ruispellossa,
muistan sinut, hiuksesi.

Täydellisen valkoinen pilvi sinisellä taivaalla,
muistan sinut, ihosi.

Kesäsateen rummutus hiljaisessa mökissä,
muistan sinut, kyyneleesi.

Satakielen laulu myrskyn jälkeen,
muistan sinut, naurusi.

Kesän kaunein perhonen kuumana päivänä,
muistan sinut, rakkautesi.

Kaikki nuo yhdessä,
muistan sinut, täydellisenä.

Maailmalle.

Minulle.

Lähde metsämaan

Puhkesi pieni lähde keskelle metsämaan,
halusi jakaa vettä, rakkauttaan.

Löytäisikö uoman vastaanottavan,
että kuulisi puron solisevan.

Pulppusi kauan, tuo lähde metsämaan,
eikö kukaan halunnut hänen vettä, rakkauttaan.

Alkoivat voimat, lähteen metsämaan, ehtyä,
syvennys liiasta vedestä, rakkaudesta, täyttyä.

Yksin lähde rakkaudessaan eleli,
yksin elämästään taisteli.

Ei löytänyt uomaa, lähde metsämaan,
ei tullut puroa solisevaa.

Ei saanut lähde metsämaan,
jakaa vettä, rakkauttaan,
vaan oli tuomittu tukahtumaan.

Liika rakkaus, lähteen metsämaan,
sai sen kuolemaan.

Perhonen

Oi, kuinka kaunis onkaan tuo perhonen,
siivet pienet, runko hentoinen.
Kesän lämpimissä tuulissa liitelee,
ruusuista mettä maistelee.
Kukan lehdellä perhonen huojuu,
ja elämän nektarista juopuu.
Ei ole huolta huomista,
ei sadepäivästä saapuvasta.
Jos vielä yhden kukan löytäisi,
josta mettä maistaisi,
sitten lentoansa jatkaisi,
ja kesästä yöttömästä nauttisi.

Pisara

Valtameretkin koostuvat vain pisaroista,
ja minä olen yksi monista.
Aaltojen mukana minä taivallan,
yksin, keskellä usean.
Matkan päättä tiedä en,
ehkä ranta kivinen.
Jos loppuun en jaksa tätä matkaa,
toiveeni vielä toteuttakaa.
Se pisara kaunis autiosaaren,
joka teki sateenkaaren.
Hänelle terveiset viekää,
jatkathan kaunista elämää.
En päässyt luokse sinun,
ulappa uuvutti minut.
Muista joskus minua, pisaraasi,
siellä sateenkaaressasi.

Kun suljen silmäni

Kun suljen silmäni,
voin kuulla äänesi,
kuiskauksen hiljaisen,
voin tuntea kosketuksesi,
ihosi suloisen,
voin nähdä kasvosi,
enkelin kauneuden,
voin saada yhteyden,
sympatian sielujen,
voin tuntea sydämen,
ihanan rakkauden.
Kun suljen silmäni,
niitä avata tahdo en.

Rakastunut

Vaikka näen sinut, en saisi katsoa.

Vaikka olet lähelläni, en saisi koskettaa.

Vaikka tunnen sinut, en saisi rakastaa.

Jos niin haluat,

iske minut sokeaksi,

lyö minut raajattomaksi,

tee minut sydämettömäksi,

koska muuten aion,

katsoa kauniita kasvojasi,

koskettaa siloisia poskiasi,

ja suudella sinua niin kuin vain rakastunut voi.

Haltija

Rakkauden sumuisilla nummilla,

vaelsi sieluni yön tunneilla.

Kohtasi öisen kulkijan

sielujen maan haltijan.

Askelin raskain astellen,

kantoi hän taakkaa sielujen,

kädessään lyhty valkoinen,

valoa toivon hohtaen.

Haltija katkaisi kahleet menneisyyden,

antoi toivon uuden rakkauden.

Valossa lyhdyn parani sieluni,

harteille haltijan jäi taakkani.

9 789522 869050